

ליסה רייף

פכחות

*

בְּנִשְׁנוּשׁ פִּירוֹת
כְּשֶׁהִמְיִץ נִגְר
וְיִוֹרֵד
אֲנִי מִדְּמִינָת
כִּי צֵד הָאֶפְרַסְק הַזֶּה
הַלֵּב שֶׁלְךָ,
עֲכָשִׁיו רַבָּה
מִבְּשֻׁלַת בְּרוּק
הַנְּצָחוֹן שְׁלִי.

*

זֶה לֹא צִחְצוּחַ מְצֻלַח,
לֹא מְסַפִּיק
עַד שֶׁהַחֲנִיכִים סְדוּקוֹת
וְהָאֵהָבָה,
הַחֲמוּצָה-מִתּוֹקָה הַזֹּאת,
עַל פְּנֵי כָל
הַלְּשׁוֹן שְׁלִי.

*

הַגּוֹף בְּתַחוּשָׁה
שֶׁל תּוֹרֵן
שְׁנוּשָׂא
רַק דְּגָלִים לְבָנִים

*

מי יקח את הילדים,
מי יביא אותם הנה,
יתן להם ללטרף
לילה ויום אמתיים,
חיות פרא ממשיות.
הראינו להם אותן
בשדה של קיץ.
עם בוטות של בר
הן עברו בין גדרות
שלא נתנו
לילדים לבנות.
הם ישבו על הגדר ומסמרים.
בינתיים הם מתכים
כמו שוקולד זול
כשחשבנו

מי יקח את הילדים
מי יסיע אותם
חזרה הביתה
מסתררים מזיפה
וסמוקי לחיים
ויגיד להם
את מה שצריך
להגיד לילדים.

*

הספין בגרון שלה
יש עליו מלים חמות
כמו חמאה רכה

*

השרצים בקומיל
אני מיקלת אליהם
על עור פוסט מלקמה
בגאיות וגבעות,
בוצעים זקב
כמו קונקיס טאדורים טרודים.

הספרדית הזאת בחצי לא שלם
מתפוגגת בין עלי כותרת
של פרח,
ברוח קנמן.

*

הטוֹרְדוֹת מְגִרְדֵת לִי בְּגַב,
אֲנִי נֶאֱלָצַת לְחֹשׁ
כִּי צַד צְפָרְנִיקָה
מִשְׁחִיתוֹת אֶת הַשְּׂדֵרָה,
הַעֲקוּמָה מִמִּילָא.

*

בְּנִסְיוֹן לְאַהֲב
תָּרַב מִהֶפְכָּת
צוּמַחַת בִּי
כְּמוֹ עֹשֵׁב שׁוֹטֵה.

כָּל הַפְּרָפְרִים נִקְטְלוּ
מִנִּיחוֹחַ דְּמוֹי קְנוֹחַ
שָׁמַעְלוֹת עֲצֻמוֹתֵי.

*

סְטִיבָן וְאֲנִי נִשְׁאַרְנוּ
עָרִים עַד שְׁלוֹשׁ.
דָּרָךְ כְּחוֹלִים וְסִגּוּלִים
הַתְּבוֹנְנוּ בְּסִחְרוֹר
עַל הָעִיר
כְּשֶׁהַשְּׂמִים שָׁלָה הַתְּמוּטָטוּ
לְאַבֶּק כּוֹכָבִים בְּגִינָה
סְטִיבָן וְאֲנִי חִפְּשָׁנוּ
מִשְׁהוּ מְלַמְעָלָה
וְכָל מָה שֶׁהִצְלַחְנוּ לְמַצָּא,
הָיָה אֲנַחְנוּ.

*

אֵלֹהִים הַפְּסִיק לְהוֹפִיעַ
בֵּין הַחֲלָצִים שְׁלֶךְ
כְּאִשֶׁר גְּלִיתִי
שֶׁהוּא הָיָה
בְּתוֹכִי.

*

I

זֶה לֵלֵא סָפֵק
מִשְׁהוּ שְׂאֵפְסִיק לַעֲשׂוֹת
כְּשֶׁאֲנִי כּוֹתֵב שִׁירִים
וְאֲנִי מְאוֹד עֲצוּב

תְּמִיד מִשׁוּם מָה

II

שְׁנֵיהָ אֲנִי אֶסְבִּיר לָךְ
אֵיךְ בַּחַיִּים לֹא אֶהְבֵּתִי פְּכָה
אֶת תְּגִמְרֵי עִם זֶה,
אֲחֵרִים יִסְבְּלוּ אֲחֵרֵי.
אֲנִי לוֹמֵד בְּסִפְרוֹת
שֶׁהִפְלֵ בְּסִדֵּר אֵיתִי
וּמָה אֵיתָךְ?
אֶת הוֹלְכֵת לִישׁוֹן,
זֶה לִילָה טוֹב אֲחֵרוֹן.

*

הַגִּיעָה הַשְּׁעָה
לְתֵת לְקִשְׁקֵשֵׁי הַנְּחָשׁ
לְהַעֲרֵם מִמְּנֵי
בְּצִנְעָה מְלֹאכֵית.
זֶה הַזְּמַן
לְלֶכֶת לְצוּר
חַיּוֹת אֲחֵרוֹת
גְּדוֹלוֹת עִם פְּרוּהָ-
אֲנִי רוֹצֵה לְעַנֵּד אוֹתָהּ
כְּמוֹ כְּתוּר,
לְהַסְדִּיר אֶת הַיְהוּלּוּמִים
בְּקִרְחוֹת הַפְּרָא
שֶׁל הַגּוֹף
הַעֲיָף מִהַצְּיָד הַזֶּה.

*

הַזְקָנָה נוֹשֶׁכֶת בְּעֵרֶף
בְּרוּחַ צוֹנְנֵת
כְּשֶׁהַצְּנוּאֵר כָּבֵד כּוֹאֵב,
הַפְּאֵב מִתְחַדֵּד
וְנִהְיָ צְלוּל.
נִשְׁתָּה אוֹתוֹ
דֶּרֶךְ קִשִּׁית
כְּשֶׁלֹּא יִהְיוּ לְנוֹ שְׁנַיִם.

*

בְּעֶרְוֹן חוֹשִׁים כְּבֹד
אֶת מְשֻׁשָׁת
בְּיָאָה שֶׁל פֶּחַד
אֶת הַצָּבֵעַ הַמְתַקְלָף
מִלְחֵיף הַסְמוּקוֹת,
הַסְדוּקוֹת,
קִיר שֶׁל קִיץ,
אֶת חֲשֵׁה בְקָר
נוֹטֵף לְשִׁלּוּלִיּוֹת
שֶׁל יָעָה
וְהַקִּשָׁת בָּהֶן נִעְלָמָת.